

Danske reformationssalmer

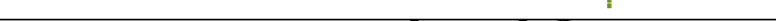
MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

Hjælp Gud, hvor stor er menneskens sorrig og nød

[186r]

X. Hielp Gud huor stor er
Menniskens sorrig oc nød *etc.*

Hielp Gud huor stor er Men - ni-skens sor - rig oc nød/
 Plat lig - ger hand/ al - le raad e - re døde/

huem kand det alt for - tell - ie/
oc ey veed sin æ - len - de/

Hier-te/ mod oc sind/ er slet for-blindt/

for -dærff-uit i al-le maa -de/

kand sig plat in-tet raa -de/

 kien -der in-tet gaat/ hol -der det for spot/

det Gud er kiert/ haff-u er sig for-ført/

mod all hans hel - li - ge vill - ie/

O Her-re Gud hielp oss det-te Jam -mer at stil-le.

Hielp Gud huor stor er Menniskens sorrig oc nød/
huem kand det alt fortellie/
Plat ligger hand/ alle raad ere døde/
oc ey veed sin ælende/
Hierte/ mod oc sind/ er slet forblindt/
for|dærffuit i alle maade/
kand sig plat intet raade/
kiender intet gaat/ holder det for spot/
det Gud er kiert/ haffuer sig forført/
mod all hans hellige villie/
O Herre Gud hielp oss dette Jammer at stille.

186v

Jngen ro paa Jorden her hand finde maa/
Jngen mact kand hannem redde/
Thi Synden hannem formaledider saa/
O Gud hielp her aff nøde/
Til dig Herre blid/ aff megen ijd
Raabe wi/ du Høyeste gode/
Begaffue oss met din Naade/
Naar døden kommer/ oss alle met kummer
|Forrader hand/ at ingen kand
Din gunst oc naade forhuærffue.
O Herre Gud/ lad oss icke saa fordærffue.

187r

Ah huad vaar nu din vrede her saa grum/
Dine Ord de laa forborgen/
Men nu de giffue sine liud igen saa from
Vil ingen nu meer sørge/
Mand hører dem vel/ met Christelig skel/
Dog faa ville dem anamme/
Oc sin ondskab bekiende/
Det er bedre giort/ ey høre dine Ord/
End høre dem saa/ der effter ey gaa.
Ah vor straff haffuer ingen maade.
O Herre gud skenck oss aff din gunst oc naade

See til oss formedelst din kiere Søn/
Som dig monne vel befalde/
Saa dyre haffuer hand oss kiøbt til sig igen/

Rigelig betalit alle/
Oc met sin Død løst all vor nød/
Din naade vilde du oss skencke/
Hans Blod skal oss bestencke/
Din vrede lad staa/ straffe oss ey saa/
Forgæt vor skyld/ oc vær oss huld/
Vor synd bekiende wi alle.
O Herre Gud/ dine børn lad oss nu kalde.

187v

Den stund du haffuer saa kortelig dine ord
|Sent oss igien paa Jorden/
Til trøst/ som vaare aff Dieffuelske skud formyrde/
Lad oss nu fromme vorde/
Det er i din mact/ er all vor art/
Jngen raad kunde wi framlede/
Wi ere vdi din vrede/
See icke til vor synd oc skam/
Men kiend dit Ord/ all naade haffuer giort/
Thi det er Menniske vordet.
O Herre Gud/ lad det for oss haffue taalit.

Fryde dig met snildhed/ du som est hans folck
Forsmaad skalt du ey bliffue/
Men see at du ey plat forsige skalt
Den skat/ hand dig haffuer giffuit.
Det er hans Ord/ der i bliff hart/
Det gjør oss ey at vige/
Huess kraffter ere saa rige/
Huor det er forseet/ bliffuer det formeret/
Tro fast der paa/ lad tuiffuel gaa/
Set haab til den her offuen.
O Herre Gud/ til euig tid wi dig loffue.

